

Statens fastighetsverk
Box 2263
103 16 Stockholm

Beslut

Datum 2018-01-15
Dnr RAÄ-2798-2017
Klassificering 3.4.3

Skyddsbestämmelser för det statliga byggnadsminnet Malingsbo herrgård, Smedjebackens kommun, Dalarnas län

Riksantikvarieämbetet beslutar med stöd av 6 § förordningen (2013:558) om statliga byggnadsminnen att skyddsbestämmelser enligt här bifogade förslag ska gälla för det statliga byggnadsminnet Malingsbo herrgård.

Redogörelse för ärendet

Kung. Maj:t beslutade den 25 januari 1935 med stöd av kungörelsen (1920:774) för det offentliga byggnadsväsendet att Malingsbo herrgårds huvudbyggnad och flyglarna ska utgöra ett byggnadsminnesmärke, sedan 1989 benämnt statligt byggnadsminne. Regeringen beslutade den 29 juni 1995 om skyddsföreskrifter, sedan 2014 benämnt skyddsbestämmelser, för Malingsbo herrgård. Beslutet omfattade nio byggnader och ett område inom en del av den dåvarande fastigheten Malingsbo 1:11, nuvarande Malingsbo 1:68.

Ett reviderat förslag till skyddsbestämmelser remitterades till den förvaltande myndigheten Statens fastighetsverk (SFV) den 15 november 2017. SFV har i sitt remissvar den 4 december 2017 inte haft något att erinra mot förslaget.

Beslut i detta ärende har fattats av överantikvarien Knut Weibull efter föredragning av handläggaren Oiva Isola. Även avdelningschefen Qaisar Mahmood och enhetschefen Emelie Nilsson har varit med om den slutliga handläggningen.

Riksantikvarieämbetet
Storgatan 41
Box 5405
114 84 Stockholm
Tel 08-5191 8000
E-post registrator@raa.se
Hemsida www.raa.se
Org.nr 202100-1090
Plusgiro 599 94-4
Bankgiro 5052-3620

Knut Weibull

Oiva Isola

Bilaga:

Skyddsbestämmelserna med bilagorna 1 och 2.

Kopia till:

Länsstyrelsen i Dalarnas län, Smedjebackens kommun, Dalarnas museum,
RAÄ/Bebyggelseregistret

Skyddsbestämmelser för det statliga byggnadsminnet Malingsbo herrgård, Malingsbo 1:68, Smedjebackens kommun, Dalarnas län

Skyddsbestämmelser

Byggnadsminnet omfattar ett område med byggnader, trädgård och anläggningar enligt illustrationen på sidan 2.

Följande byggnader omfattas av skyddet:

(1) Huvudbyggnaden	(4) Professorsbostaden	(7) Magasinet
(2) Kontorsflygeln	(5) Handlarbostaden	(8) Kornskruven
(3) Köksflygeln	(6) Handelsboden	(9) Arkivet

1. *Området* med trädgård, mark, broar, vägar, stigar, träd, murar, terrasser, räcken och andra fasta anordningar ska vårdas och underhållas på ett sådant sätt att byggnadsminnets kulturhistoriska värden inte minskar.
2. *Området* får inte ytterligare bebyggas. Inom området får inte vidtas sådana åtgärder med mark och vegetation som minskar byggnadsminnets kulturhistoriska värden. Byggnadsminnets topografi, broar, vägar, stigar, vegetativ struktur med medvetet anlagda träd, buskar och häckar samt fasta anordningar såsom murar, terrasser, räcken, trappor och belysningsarmaturer får inte ändras. Självsådda träd, buskar och annat sly undantas från ändringsförbudet. Nya permanenta tillskott såsom skyltar och belysning får inte placeras inom byggnadsminnet. Tillfälliga nya tillskott såsom skyltar får inte placeras inom byggnadsminnet under längre tid än en månad.
3. *Byggnaderna* ska vårdas och underhållas på ett sådant sätt att de inte förfaller och så att det kulturhistoriska värdet inte minskar. Vård och underhåll ska utföras med material och metoder som är anpassade till byggnadernas egenart. Underhåll av sekundära ytskikt ska utföras utan påverkan på underliggande ytskikt.
4. *Byggnaderna* får inte rivas, vare sig i sin helhet eller delar därav, inte heller flyttas, byggas om, byggas till eller på annat sätt förändras till sitt yttre.
5. *Stomme* och *andra byggnadsdelar* som är tillkomna före 1947 får inte rivas, ändras, göras ingrepp i, byggas om eller ersättas med andra material.
6. *Planlösning* som är tillkommen före 1947 får inte ändras.
7. *Fast inredning* som är tillkommen före år 1947 får inte ändras eller göras ingrepp i.
8. Kända *kulturhistoriskt värdefulla ytskikt* med dekorationsmåleri och sedan tidigare inte kända *kulturhistoriskt värdefulla ytskikt* med dekorationsmåleri som påträffas, får inte övertäckas eller på annat sätt förändras. *Obehandlade träytor* får inte bemålas.

Om det finns särskilda skäl får, enligt 7 § förordningen (2013:558) om statliga byggnadsminnen, byggnadsminnet ändras i strid mot skyddsbestämmelserna. Ansökan om tillstånd till sådan ändring ska lämnas på en särskild blankett till Riksantikvarieämbetet.

Upplysningar

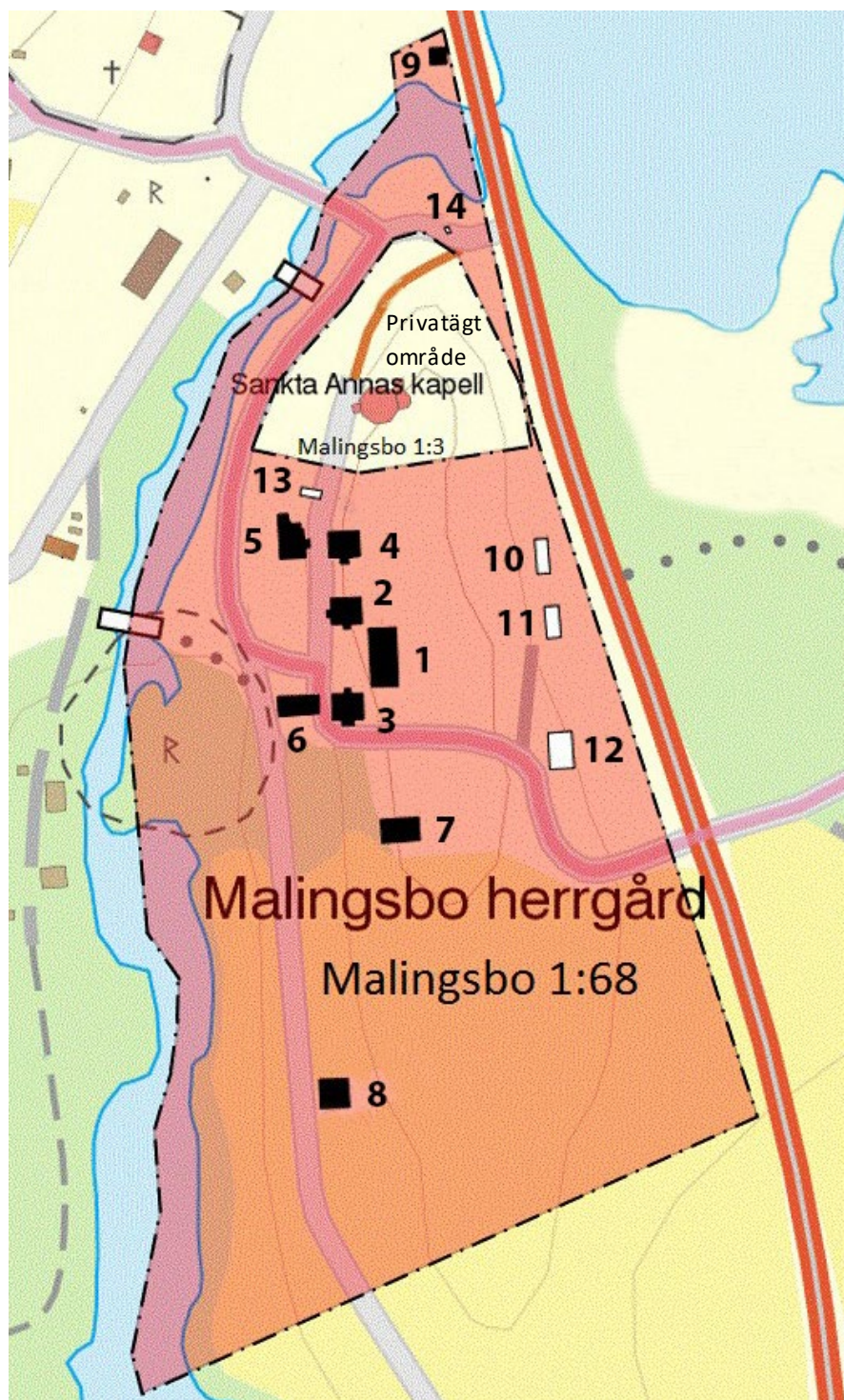
Inom området finns följande fem byggnader som inte omfattas av skyddet (10) Trädgårdsförrådet, (11) Trädgårdsstugan, (12) Redskapslidret, (13) Servicebyggnaden och (14) Buskuren.

Fornlämningar inom området skyddas enligt 2 kapitlet i kulturmiljölagen (1988:950), för vilka Länsstyrelsen är tillsynsmyndighet och prövar tillstånd till ingrepp. Åtgärder, även tillfälliga, vid och i anslutning till fornlämning som minskar byggnadsminnets kulturhistoriska värden är också tillståndspliktiga enligt förordningen (2013:558) om statliga byggnadsminnen.

Innanför den yttre gränsen för det statliga byggnadsminnet finns fastigheten Malingsbo 1:3 med Sankta Annas kapell som är i enskild ägo och omfattas inte av dessa skyddsbestämmelser.

Begreppsförklaringar finns i bilaga 1. Kulturhistorisk värdebeskrivning, beskrivning av byggnadsminnet och historik finns i bilaga 2.

Illustration

- Område som omfattas av skyddsbestämmelserna
- Gräns för byggnadsminnet
- 7 Byggnad som omfattas av skyddsbestämmelserna
- 12 Övrig byggnad inom området som inte omfattas av skyddsbestämmelserna

Begreppsförklaringar

Med *mark och vegetation* avses den jord som omger byggnaderna med eller utan beläggning och anlagd växtlighet.

Med *vegetativ struktur* avses växtlighetens uppbyggnad, sammansättning och disposition.

Med *vård av vegetation* avses sedvanliga vårdåtgärder såsom kontinuerligt utförd beskärning av träd och skötsel av annan växtlighet. Dessa åtgärder omfattas inte av tillståndsplikt.

Med *topografi* avses terrängens fysiska form med höjdskillnader.

Med *vård och underhåll av byggnad* avses åtgärder för skötsel som behövs för att vidmakthålla tekniska egenskaper och utseende hos en byggnad. Underhåll avser både arbeten som måste göras vid upprepade tillfällen och speciella åtgärder som ska hålla byggnaden i gott tekniskt skick. Till underhåll räknas inte åtgärder som tillför en byggnad nya egenskaper, som t.ex. ny kulör och färgtyp. Exempel på underhållsåtgärder är ommålning, putslagning, lagning avtak och utbyte av skadade delar, dock inte omläggning av alla taktytor eller omputsning av hela byggnaden.

Med *material och metoder som är anpassade till byggnadernas egenart* avses material och metoder som ursprungligen användes när en byggnad eller byggnadsdel uppfördes och utgår från byggnadsminnets kulturhistoriska värden. Även äldre, sekundära material och metoder kan fortsätta att användas om de bedöms vara kulturhistoriskt lämpliga. Det kan t.ex. gälla linoljefärg som sedan tidigare är struken på ursprungligen limfärgad yta. Materialen ska vara kompatibla med varandra och med de metoder som används. Valda material och metoder ska inte försvåra framtida underhåll och åtgärderna ska kunna upprepas. I de delar av byggnadsminnet där kulturhistoriskt riktiga material fortfarande används får dessa inte ersättas med andra material. Med *metoder* avses t.ex. bearbetning av trä, framställning av fönsterglas och applicering av puts och färg. Exempel på inte anpassade åtgärder är att byta äldre material mot moderna och att använda moderna metoder eller tekniker såsom att maskinellt applicera puts och att rolla färg.

Med *byggnad* avses en byggnad eller anläggning som är fast förankrad i mark eller som är varaktigt placerad på en viss plats i vatten.

Med *byggnadens exteriör* avses en byggnads utvändiga ytor, såsom fasader, tak, skorstenar, fönster, ytterdörrar, socklar, grunder och utvändiga trappor.

Med *stomme* avses byggnadens konstruktiva/bärande delar såsom bjälkar, balkar, pelare, valv, takstolar, bärande ytterväggar och bärande innerväggar, murar, murstockar och grundkonstruktioner. Till stomme räknas inte de ytskikt som finns på bärande konstruktioner, t.ex. putslager, färgskikt och icke bärande golvmaterial.

Med *andra byggnadsdelar* avses t.ex. icke bärande väggar.

Med *planlösning* avses hur en byggnad är indelad i rum och utrymmen samt hur kommunikationen är organiserad mellan rum och utrymmen. Med förändring av planlösning avses t.ex. rivning av väggar, trappor, upptagning eller igensättning av dörröppningar, ändring av kommunikationsvägar, rumsformer och rumsvolymerna samt delning av rum med väggar eller bjälklag.

Med *fast inredning* avses sådant som byggnaden har försetts med om det är avsett för permanent bruk för byggnaden eller del av denna. Föremål som annan än en fastighetsförvaltande myndighet har tillfört byggnadsminnet omfattas inte av skyddsbestämmelserna. Fast inredning omfattar t.ex. dörrar, fönster, lister, taklister, paneler, golvbeläggningar, trappor, ledstänger, eldstäder, kakelugnar, radiatorer, hissar, ledningar för vatten, värme och ljus, kranar, kontakter och annan sådan utrustning.

Med *ytskikt* avses samtliga lager av t.ex. färg, tapeter och puts samt obehandlade ytor, såväl kända som okända, dolda och synliga, interiört och exteriört. Exempel på *kulturhistoriskt värdefulla ytskikt* är konstnärligt utformade ytor eller äldre ytor, även obehandlade, med inslag av s.k. patina, som är viktiga för förståelsen av objektets historia.

Kulturhistorisk värdebeskrivning

Den karolinska herrgårdsanläggningen Malingsbo har ett synnerligen högt kulturhistoriskt värde genom att den utgör ett representativt och välbevarat exempel på sin tids herrgårdsarkitektur med Europeiska och inhemska influenser och med anknytning till bergsbruket. Som grupp är den karolinska herrgården internationellt unik.

Fördämningarna och de olika vattennivåerna i Hedströmmen berättar om en viktig förutsättning för bruksindustrins etablering på platsen. Broarna över Hedströmmen ger förståelse för hur herrgården och bruket hörde ihop. Bron mitt emot manbyggnaden ingår som en del i en axiell komposition av hela anläggningen.

Anläggningen som helhet vittnar om centralmaktens intressen i provinsen och berättar om gångna tiders arkitekturgestaltning, hantverk, byggnadskick och tekniskt kunnande. Byggnaderna visar på användning av lokala material från skogen och bergsbruket. Herrgårdsanläggningen vittnar om bergsmännens privilegierade ställning och behov av att manifesteras sig och urskilja sig från övrig befolkning för vilken herrgården har symboliserat överheten. Anläggningen berättar också om ekonomiskt liv i förhållande till staten som kallade hit från utlandet kapitalstarka personer med tekniskt kunnande inom bergsindustrin. Genom anläggningen tydliggörs sociala förhållanden kring järnhanteringen, umgängesformer och utvecklingen inom jordbruket samt dess betydelse för livsmedelsförsörjningen.

Beskrivning av byggnadsminnet

Anläggningen

Gårdsanläggningen är symmetriskt uppbyggd och karaktäriseras av ett klassicerande formspråk i karolinsk stil med falurödfärgade träfasader på timmerstomme, grå snickerier och tjärade spåntäckta säteritak. Anläggningen dominerar över omgivningen genom sin upphöjda placering på en grusås. Huvudbyggnaden bildar tillsammans med Kontorsflygeln och Köksflygeln anläggningens mest arkitektoniskt framstående rum med full symmetri. Byggnadernas placering, utformning, konstruktion, planlösning och exteriörer har bevarats i stor omfattning sedan uppförandet. I några byggnader har påträffats fragment av dekorativt måleri bakom senare ytskikt.

Det bevarade Magasinet i timrat utförande samt de putsade byggnaderna Kornskruven och Arkivet i gjuten slaggssten återspeglar endast en liten del av alla de byggnader som behövdes för bruksdriften men som inte längre är bevarade. Även sentida byggnader som uppfördes efter brukets nedläggning såsom brandstation, spruthus och bensinmack har tagits bort.

Till herrgården hör också en anlagd nytto- och prydnadsträdgård som är samkomponerad med byggnaderna enligt sin tids nya ideal. Trädgårdens funktion och innehåll har gradvis minskat efter statens övertagande. Den terrasserade, symmetriskt-linjära trädgården och den terrasserade förgården synliggörs idag av stenmurar, gräskvarter, grusgångar och gamla lövträd.

Historik

Bebyggelse

Det äldsta skriftliga belägget om Malingsbo är från år 1459 i Arboga stads tänkebok. Där kallas platsen för Malungxbodom. Ordledet bod har tolkats att byns ursprung har varit fåbodar vid sjön Malungen. Mot slutet av medeltiden blev exporten av osmundjärn eller tackjärn allt viktigare för Sverige. Staten erbjöd skattelättnader för bergsmän. Under 1500-talet gav Kronan privilegier för en bergsmanssmedja i anslutning till forsen i Malingsbo där näraliggande malm och stora skogsområden erbjöd goda förutsättningar för bergsbruk. Lagstiftningen i landet anpassades till järnproduktion och Bergslagens kolonisation uppmuntrades av staten.

Gustav II Adolf inkallade 1626 den redan förmögne vallonen och myntmästaren Magnus Kock för att utveckla och förbättra myntpräglingen i landet. År 1630 köpte Koch den gamla bergsmanshammaren och

smedjan i Malingsbo, byggde ytterligare en hammare och smedja samt en masugn. Malingsbo blev till Västerbergslagens största bruk i Kochs imperium som omfattade en gruva, flertalet bruk och masugnar. Sverige svarade på 1700-talet för ca en tredjedel av världsproduktionen av järn.

I den herrgårdsbyggnad som Koch lät uppföra kring 1630-50 hade assessor Markus Cronström omkring 1660 låtit inreda ett kapell i en större sal med predikstol och bänkar för gudstjänster. Herrgården brann ner sommaren 1700 och ersattes även stånds mässig karolinsk manbyggnad. Den nuvarande kyrkan färdigställdes år 1708 norr om herrgården på bekostnad av brukets ägare Peter Snack med stöd av bygdens folk via dagsverk och material.

Mangårdens nu bevarade byggnader är uppförda mellan 1700-talets första årtionden och 1780-talet. Den yttre flygeln av det norra flygelparet brann ner på 1800-talet. Den hade uppförts som drängstuga och blev 1835 ombyggd till inspektorsbostad.

Brukets produktionsbyggnader såsom hammarsmedja, spiksmedja, järnbod, blåsmaskinhus, kolhus, verks hus samt bodar för stöpjärn, spik och kalk låg kring ån Hedströmmen. Arbetarbostäderna med tillhörande ekonomibyggnader låg på andra sidan ån än herrgården. Endast två av smedsbostäderna från 1700-talet och en mindre stuga är bevarade.

Masugnen lades ner 1799 men stångjärnshamrarna fortsatte omvandla tackjärn från andra hyttor till stångjärn åtminstone fram till 1840-talet. Därefter fortsätter produktionen av Franche-Comté-smide, mot slutet av bruksperioden användes Lancashireprocessen.

Bruket gick i släkten Kochs (senare adlad Ehrenheim) ägo till 1861 då det såldes till familjen Heijkensköld. Verksamheten vid bruket sköttes av arrendatorer under olika perioder. Den tysk-brittiska affärsmannen Ernest Cassel förvärvade bruket 1872, awecklade verksamheten 1891 till följd av de stora omstruktureringarna inom järnframställningen. E. Cassel sålde bruket 1899 till svenska staten. Brukets produktionsbyggnader läts förfalla långsamt innan de revs. Endast en del av en spiksmedja kvarstår idag.

Herrgårdens ekonomigård med ett stort antal byggnader bestod av en stallgård och en lantgård intill varandra sydost om herrgårdsanläggningen. Ekonomigårdens verksamhet flyttades i mitten av 1900-talet till sin nuvarande plats, några hundra meter söderut. På stallgården närmast herrgården revs stallet och vagnslidret år 1950, det kvarvarande bostadshuset för inspektorn, tjänstefolk och gäster brann ner år 1952. På lantgården öster om stallgården revs efter hand bland annat redskapslider, logar, ett flertal fähus, kolladugård, iskällare, vedbodan, halmhus och våghus. Av ekonomigården återstår i dag endast Magasinet som lär vara från 1600-talet och kan vara brukets äldsta byggnad.

Med Domänverket som förvaltare inriktades verksamheten på skogsdrift. En flottningsled anlades 1911-12 längs Hedströmmen till Domänverkets såg i Skinnskatteberg. Flottningen upphörde år 1957. Sågverksamheten med anor från 1740-talet drevs fram till 1949 då sågen brann ner. Brukets jordbruksdel utarrenderades år 1915. Skogshögskolans sommarkurser var förlagda till Malingsbo åren 1902-1968. Förvaltningen av Huvudbyggnaden, de tre flyglarna och Magasinet fördes 1963 över från Domänverket till Byggnadsstyrelsen. Kring 1950 uppfördes på planen nedanför herrgården en liten bensinmack som revs år 2005. Ett större uthus med eldstad norr om kyrkan revs år 1963 i samband med vägomläggningen. Byggnaden hade använts bland annat som stall för posthästar och som virkestork. Från 1982 har anläggningen bland annat använts av Svenska kyrkan för konfirmationskurser samt sedan 2005 som behandlingshem. Statens fastighetsverk förvaltar Malingsbo sedan 1993.

Trädgård och övrig mark

De tidigaste uppgifterna om trädgårdens historia och utseende finns på en karta från 1741 där det antyds ett häckomgårdat område i anslutning till gårdens, då ensamma, huvudbyggnad. Enligt en beskrivning från Söderbärke från 1757 anges att "Trädgårdar äro sällsynte här i orten, utom wid Bruken, där äfven finnas

Frukträd. Tobaksplantage har en och annan försökt". Den terrasserade prydnadsträdgården med stenmurar bakom huvudbyggnaden bör ha anlagts kring sekelskiftet 1800. Norr om prydnadsträdgården mellan herrgården och kyrkan låg en nyttoträdgård. Den fullt utbyggda trädgården visas på två detaljerade lantmäterikartor från åren 1848 och 1872. Hela anläggningen bestod då av en fägård, förgård och trädgård med parterrer som övergick i den trädplanterade och inrutade hushållsträdgården mot kyrkan som var också i brukets ägo.

Huvudbyggnaden (1)

Huvudbyggnaden uppfördes troligen under 1700-talets första år efter att den tidigare byggnaden hade brunnit ner sommaren 1700. Byggnaden bör ha varit färdig när Petter Paliche adlades år 1705 som "von Ehrenheim till Malingsbo". Tidigt på 1800-talet byttes fönster och troligen avlägsnades fönsterluckorna då. Enkeldörrar byttes ut mot pardörrar och de öppna eldstäderna ersattes av kakelugnar, varav två finns bevarade i dag. Inför Skogshögskolans inflyttning i början av 1900-talet utfördes omfattande arbeten med ambitioner att lyfta fram herrgårdens ursprungliga byggnadshistoria. Kopior av äldre bröstpaneler och foderlister i rokokostil tillverkades för matsalen. Dock ersattes de flesta av kakelugnarna från 1800-talet med nya i jugendstil. Huvudbyggnaden med flyglarna renoverades 1914, 1947 och 1952.

Huvudbyggnaden har stildrag från senbarock med ett spånbelagt säteritak och är väl bevarad till det yttre. Byggnaden utgör en av de mest stiltypiska karolinska herrgårdarna i Bergslagen. Planlösningen, med förstuga, sal och sviter för herren och frun, är i stort bevarad sedan uppförandet. Bland fast inredning finns bevarade äldre snickerier, dörrar, beslag och kakelugnar. Stänkmåleri har påträffats på väggen intill trappspindeln.

Kontorsflygeln (2)

Kontorsflygeln uppfördes efter 1741, troligen kring 1750, samtidigt med Köksflygeln, byggdes om 1947 och 1952. Den är till det yttre och inre en väl bevarad mangårdsbyggnad med ett spånbelagt säteritak. Exteriören har stildrag av senbarock med inslag avrokoko i veranda och interiördetaljer. Planlösningen med två rum på vardera sidan om en genomgående mittkorridor är intakt sedan uppförandet. Fönstren är av 1700-talstyp, interiördetaljer finns bevarade från sent 1700-tal till tidigt 1800-tal. Spår av dekormåleri i form av horisontellt målade ränder i ljusblått, mörkt turkos, vitt, svart och dalablått har påträffats på väggar. Stenimitationsmåleri finns på en putsad kakelugnsomfattning. I anslutning till kakelugnen på en vägglist har påträffats en slags kurbits-/dalamåleri med stiliserade blommor och blad i dalablått, ljusblått och rött. Tillsammans med kakelugnarna från 1700-talet senare del ger denna byggnad ett ålderdomligt och ursprungligt intryck.

Köksflygeln (3)

Köksflygeln uppfördes efter 1741, troligen kring 1750, samtidigt med Kontorsflygeln och byggdes om 1914, 1947 och 1952. Den är till det yttre en väl bevarad mangårdsbyggnad med ett spånbelagt säteritak. Exteriören har stildrag av senbarock med inslag avrokoko i veranda och interiördetaljer. Planstrukturen är ursprunglig med en bevarad mittkorridor, dock har två rum på ena sidan slagits ihop. Kvar finns en äldre, murad spiskåpa. Fönstren är av 1700-talstyp, innerdörrar och snickerier är från byggnadstiden. Stänkmåleri har påträffats direkt på vägg under sekundära väggbeklädnader eller ytskikt.

Professorsbostaden (4)

Professorsbostaden uppfördes troligen efter 1750, efter Kontors- och Köksflygeln. Den har använts som brukskontor. Ett trapphus har byggts till mellan 1862 och 1914. Ett flertal invändiga ombyggnader har utförts på andra halvan av 1900-talet, den senaste år 2006. Byggnaden samspelar i skala, material och kulörer med omgivande byggnader. Stänkmåleri har påträffats på väggpapp i en köksgarderob.

Handlarbostaden (5)

Handlarbostaden uppfördes troligen på 1770-80-talet. Den har använts som klädkontor, inspektorsbostad, bostad och övernattningsrum. Den har byggts till med en veranda vid sekelskiftet 1900. Kring mitten av 1900-talet infogades en köksfarstu och ett garage i källaren. Spåntaket byttes ut mot skiffertak på 1920-talet. Garaget revs i samband med en invändig ombyggnad till behandlingshem åren 2001-2002. Handlarbostaden samspelar i skala, material och kulörer med omgivande byggnader. Endast några ursprungliga eller äldre snickerier är bevarade.

Handelsboden (6)

Handelsboden uppfördes troligen omkring 1750. Den har använts bland annat som bagarstuga, brygghus, och busstation. Handelsboden byggdes om till snabbköp med självplock 1968 och lades ner 1996. Efter ombyggnaden 2002 används byggnaden som samlingssal och reception för behandlingshemmet. Spåntaket byttes på 1920-talet ut mot skiffertak och 1985 mot papptak. Byggnaden samspelar i skala, material och kulörer med omgivande byggnader och har en framträdande placering vid anläggningens infart.

Magasinet (7)

Magasinet räknas till de äldsta byggnaderna i anläggningen, uppgifterna om uppförande varierar från 1600-talets senare hälft till början av 1700-talet. Byggnaden är knuttimrad i bilat utförande, är tre våningar hög med ett valmat spåntäckt sadeltak. Varje våning är indelad i bingar för förvaring av spannmål som ingick bland annat i smedernas lön. Byggnaden har också använts som handelsbod. Magasinet ingick tidigare som en del i en ekonomigård och flankerades av fyra byggnader – matbod, stall och vagnslider vilka inte längre finns kvar. Ekonomi- och fägården bestod år 1872 av ett knappt tjugotal byggnader. Magasinet är den enda kvarvarande byggnaden i herrgårdens omedelbara närhet som minner om det omfattande jordbruk som bruket tidigare drev.

Kornskruven (8)

Kornskruven färdigställdes år 1849 och har också kallats för Stenmagasinet till skillnad från det äldre magasinet i trä. Ytterväggarna är uppförda i gjuten slaggsten som har putsats utvändigt. Fritt från ytterväggarna står en stolpställning som bär 24 spannmålsfickor som genomkorsas av triangulära luftkanaler. I mitten finns ett schakt med en trappa och en anordning för uppspelning av säckar. Av den tillhörande exteriöra stenbron med en ramp till översta våningen återstår enbart rester av. Spåntaket täcktes över med skiffer på 1960-talet. Den ursprungliga funktionen var att förvara och samtidigt lufttorka spannmål genom att kornen sattes i en vertikal återkommande rörelse. Spannmålet var avsett, utöver för brukets eget behov, också för beredskapsändamål vid missväxt och ofredsår. Användningen som magasin kom väl till användning för bygdens behov när det gällde mat och utsäde missväxtåren 1867-68. Kornskruven i Malingsbo är en av de få kvarvarande, och den i särklass bäst bevarade, av de totalt åtta kända kornskruvar i landet. Byggnaden visar på för sin tid avancerad livsmedelshantering inom jordbruket och är byggnadstekniskt intressant. Den berättar om socialpolitiska ambitioner i livsmedelsförsörjningen och är till sitt yttre en arkitektoniskt väl genomarbetad byggnad.

Arkivet (9)

Arkivet uppfördes i början av 1800-talet avskilt från annan bebyggelse på grund av brandfaran. Den är uppförd i gjuten slaggsten och tegel som har putsats. Det spånklädda taket pryds av ett plåtskott klot. Ytterdörr och fönsterluckor i trä är klädda med järnplåt. Den ursprungliga användningen som gårdsarkiv pågick fram till brukets nedläggning 1891. Kvar av den fasta inredningen finns några skåp och hyllor från 1800-talets samt en kakelugn. Lås och beslag är från uppförandetiden. Arkivbyggnaden illustrerar vikten av arkivhållning inom bruket och bruksamhällets komplexitet. Den är en värdefull del av i helhetsmiljön och berättar genom sin avsides

placering från övriga byggnader om att minimera brandrisken. Byggnaden är en medvetet gestaltad solitär med ett tälttak krönt med ett klot i plåt.

Övriga byggnader inom byggnadsminnesområdet

Trädgårdsförrådet (10), Trädgårdsstugan (11) och Redskapslidret (12)

Trädgårdsförrådets exakta uppkomsttid är osäker men det torde vara uppfört under första hälften av 1900-talet eftersom det saknas på en karta från 1914. Senast har det använts som sommarstuga.

Trädgårdsstugans ålder är också okänd, men dess grund är av senare datum än 1915. På samma plats och med samma yttre mått som den nuvarande byggnaden fanns 1915 en byggnad som kallades för bod. Stugan kan innehålla delar från en trädgårdsstuga från 1700-talet, nämnd som "Tättas stuga" i Ehrenheims memoarer. Stugan sägs ha moderniserats och förlängts före 1950 då den blev en arrendatorsbostad. Stugan användes fram till 1996 som fritidsbostad.

Redskapslidret uppfördes troligen på 1920-30 talet och används fortfarande för förvaring.

De ovan nämnda tre byggnaderna visar på perioden efter brukets nedläggning och behov av nya byggnader efter det att ekonomibygnaderna har rivits eller brunnit ner. Byggnaderna har i material, skala och färg anpassats till omgivningen och har därför ett visst miljövärde.

Servicebyggnaden (13) och Busškuren (14)

Servicebyggnaden och Busškuren uppfördes 2005 i samband med att nya tekniska system infördes vid ombyggnaden till behandlingshem.

Byggnaderna ovan visar på perioden efter brukets nedläggning. De har i material, skala och färg anpassats till omgivningen och har ett begränsat miljövärde.